

[Grethe Kindberg Jørgensen]

sag, der er sluttet i et ministerium, fordi man har haft en aftale om, at kunne man ikke komme længere i systemet, så kunne man godt sidde ved skrivebordene fra 1932. Men det var jo heller ikke dér, hr. Svend Auken skulle hente sine stemmer. Det drejede sig om det private erhvervsliv.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nu forstod jeg, at det ikke længere var millioner af kroner, men bare kroner, men det er alvorligt nok i sig selv. Jeg forstod, at det ikke var inden for den offentlige sektor, men det var inden for den private sektor. Jeg forstod, at det drejede sig om § 9-kursus inden for den private sektor.

Fru Grethe Kindberg Jørgensen ved – men det er jo ikke sikkert, at alle andre ved det, og derfor vil jeg gerne sige det – at sikkerhedsuddannelsens længde på 32 timer var aftalt som led i den aftale, der lå mellem arbejdsmarkedets parter, inden forslaget om arbejdsmiljølov i sin tid blev fremsat. Derfor kan det næppe tilskrives den tidligere regerings ønske om at ødelægge det private erhvervsliv, at disse kursus er blevet gennemført som aftalt mellem arbejdsmarkedets parter, så det er nok et dårligt eksempel. Jeg går ud fra, at fru Grethe Kindberg Jørgensen vil give os andre eksempler, som kan illustrere denne meget alvorlige anklage.

(Kort bemærkning).

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Nu vil jeg ikke gå ind i en længere diskussion med hr. Svend Auken, men jeg vil da gerne fortælle hr. Svend Auken, at mit eksempel er fra den tid, hvor man havde 40 timers § 9-uddannelser, og jeg tror da også, at jeg kan dokumentere det. Jeg skal lige op og hente papirerne. Om det var kroner, og hvordan man måler dem, kan man jo diskutere.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nu er jeg ikke så gammel, så jeg kan ikke huske den tid, da man havde 40 timers § 9-kursus. Den ligger i hvert fald væsentligt før, man overhovedet har haft lovgivning på området. Så vidt jeg er informeret, har man al-

drig haft 40 timers § 9-kursus. Når jeg har gjort lidt ud af det, er det ikke kun for at bringe et så interessant indlæg som fru Grethe Kindberg Jørgensens i fokus i debatten, men for at illustrere, med hvilken overfladiskhed og lemældighed borgerlige ordførere udtaler sig om noget, de ikke har et klapp begreb om. (*Bifald fra tilhørerpladserne*).

Anden næstformand (Mette Madsen):

Der må være ro på tilhørerpladserne.

Jeg vil også henstille, at debatten holdes på et nogenlunde værdigt niveau herinde.

Lone Dybkjær (RV):

Det er klart, at det bliver lidt vanskeligt at udtale sig oven på det netop overståede replikkifte, men jeg vil alligevel sige et par ord.

I modsætning til nogle andre ordførere læser jeg trods alt, selv om jeg ikke er enig i alle detaljer i ministerens redegørelse, ministerens redegørelse sådan, at regeringen ønsker at fastholde den overordnede målsætning i arbejdsmiljøloven. Det synes jeg er en god ting. Jeg vil også med det samme sige – idet jeg ikke kommer ind på alle punkter i redegørelsen – at vi naturligvis løbende vil følge, hvad regeringen foretager sig på dette felt.

Når jeg ønsker at fastslå det med den overordnede målsætning, er det også, fordi jeg synes, det er meget vigtigt, at vi fastholder den linje, der var ved lovens vedtagelse, hvor der var et bredt flertal for den, som det så smukt hedder, hen over midten, indeholdende også det radikale venstre. Jeg mener, det er vigtigt, at den forudsætning fastholdes, fordi der under alle omstændigheder på dette område – som også på enkelte andre, men nok på dette mere end så mange andre – er tale om en løbende tilpasning. Man kan ikke én gang for alle definere nogle sikkerhedsbestemmelser. Dertil går hele udviklingen for hurtigt.

Det er også baggrunden for, at det var en meget vidtgående bemyndigelseslovgivning. Det er klart, at vi, da vi vedtog lovgivningen, var bekymrede for at give så vidtgående bemyndigelser. Vi kunne jo ikke vide, hvilke arbejdsministre vi kom ud for. Men vi gjorde det, bl.a. fordi hovedtanken i loven var, at der skulle være en forhandling mellem ar-